

Téma: „Csigabiga palota”

(meséből kiinduló projekt)

Tervezett időtartam: 2022. szeptember 12-16.

„Csóré csiga csalán csúcsán cselleng, csalán csúcsát csipegetve fent leng, de a csalán nem tűri, csóré csiga csupaszs csápját megcsípi.”

Indító élmény: Igaz mese Tinoruról a családi manónkról (1. rész-szeptember)

Lezáró élmény: Kiállítás az otthon barkácsolt „hidakból”, gyűjtött képekből, könyvekből

Szabad, fejlesztő és drámajátékok	Munka jellegű tevékenységek (játékkészítés, kiegészítő eszközök, sütés-főzés, kerti munkák...)
Kiemelten fejleszthető képességek: finommotorika, figyelem, emlékezet. kéz-szem koordináció	Kiemelten fejleszthető képességek: finommotorika, türelem
Terepasztal csigaházakkal Fénydoboz liszttel, csigatésztával - csigavonal rajz, tészta gyűjtése csipesszel Csipeszes játék Csigatársas Golyópálya Pörgettyűk és bűgőcsigák	Csigatészta készítés Kakaós (túrós, fahéjas) csiga sütés vagy kókuszos keksztekercs készítés Báb és ablakkép készítés „Ablakpárkánydísz” készítés só-liszt alap, csigaházakkal
Mozgást fejlesztő tevékenységek	Környezővilág és matematikai tartalmak felfedezését segítő tevékenységek
Kiemelten fejleszthető képességek: egyensúly, bátorság, szem-kéz koordináció	Kiemelten fejleszthető képességek: figyelem, türelem, megfigyelőképesség
Járás csigavonalban feltekert vastag kötélen Csúszás földön, padon, asztalon Babzsák csúsztatás Csigaalakú ugrálóiskola	Csigaházgyűjtés a réten Csigafuttató Könyvnézegetés Matematikai tartalmak: Nyitott és zárt vonalak (csigavonal) Nagyság szerinti sorba rendezés
Kommunikációt, beszédfejlődést segítő tevékenységek	Zenei képességek fejlődését segítő tevékenységek
Kiemelten fejleszthető képességek: hangok tiszta ejtése, emlékezet	Kiemelten fejleszthető képességek: Ritmusérzék (gyorsuló, lassuló ritmus)

Nyelvtörő és találókérdés Igaz mese Tinoruról a családi manónkról Zelk Zoltán: Csigaverseny (mese) Péterrika: zizegnek a lombok (vers)	Térforma - csigavonal (vonulás dalra, zenére előre kirajzolt csigavonalon kéz, derék és vállfogással) Dalanyag: Csigabiga gyere ki Csigabiga dugd ki szarvadat Zenehallgatás: Csigabiga palota
Alkotó tevékenység:	Beszélgetőkör témája, játéka
Kiemelten fejleszthető képességek: finommotorika	Kiemelten fejleszthető képességek: együttműködés, fantázia, megfigyelőképesség
Csiga só-lisztgyurmából, újságpapírból, kávékapszulából Csigapalota tojástartóból Csiga, csigavonal ujjfestéssel Csiga barkácsolása csipeszből	Ki lakik a csigaházadban? Képalpítás lepedőre kavicsokkal Van vagy nincs? (a képen) Meséljünk együtt!
Nagyobbaknak előkészített fejlesztő tevékenységek	Összművészeti tevékenységek (Kokas foglalkozás)
Kiemelten fejleszthető képességek. finommotorika, beszéd és hallási figyelem	Kiemelten fejleszthető képességek
Csigavonalban szövés Képkirakó Feladatlap Rajzolj hasonlót! Tapsolós játék	Mi lehet a képen? Csigalépcső (ha feljutnál a tetejére, vajon mit találnál ott?)

II. Ötletelő:

Játék, játékkészítés, teremdíszítés:

Mozgásfejlesztés:

Mese-vers.

Szeptember: Tinóru a családba kerül, és a család költözik

Nyár volt és mi, gyerekestül, Nanástul, kutyástul, macskástul ismét Gyűrűfűre mentünk nyaralni. A gyerekek szerint ez a világ közepe, mert itt lehet lovagolni, nagyokat barangolni, kemencében kenyeret sütni, vályogtéglát vetni, traktort vezetni, házi tejfölt reggelizni és el lehet látogatni Bükk apóhoz.

Bükk apó, nem más, mint Magyarország egyik legöregebb fája, aki talán akkor volt csemete, amikor még szépapáink, anyáink voltak gyerekek, de nemcsak erről híres, hanem arról is, hogy az unokáim szerint manók laknak a gyökerei között. Évekkel ezelőtt megtaláltak a törzsén egy repedést, mely szerintük egy lejárát a manók birodalmába. (Még az is lehet, hogy igazuk van, hiszen ahányszor arra járunk, mindig kincseket találunk. Volt, amikor szép formájú, csillogós köveket, volt, amikor egy furcsa formájú ágat, hol hatalmas kalapú gombát leltünk.

Még jóformán ki se szálltunk az autóból, amikor a Peti, Zizi és Luca máris rákezdte:

- Most azonnal menjünk Bükk apóhoz! Légyszí!!! Légyszí!!! Légyszí!!!

Így aztán nekivágtunk: meredélyben le és fel, ösvényen jobbra és balra kanyarogva és egyszer csak ott állt fölénk magasodva Bükk apó. Olyan hatalmas, hogy öten összekapaszkodva is alig tudtuk átölelni. Miután szokásunkhoz híven, illendően köszöntöttük, elkezdtünk kincset keresgélni. Pitypang azonban éktelen csaholásba, ugatásba kezdett és mi hiába kémleltünk körbe, körbe nem láttuk, hogy kit vagy mit ugathat ilyen mérgesen. Odamentünk hozzá, hogy megnyugtassuk és egy csigaházat találtunk lábainál.

Azt ugatta ilyen haragosan és mi nem értettük, hogy mi a baja. Peti felvette, zsebre vágta és hazaérve betette az ablakba.

Teltek, múltak a napok és elérkezett a haza indulás ideje. Már mindent összecsomagoltunk és elköszöntünk a vendéglátóinktól, amikor Petinek eszébe jutott a csigaház, Visszaszaladt érte és elindultunk a város felé.

Nem volt zökkenőmentes az út a lakásunk felé. Először is dugóba kerültünk és órákon át lépésben haladtunk. Kifogyott a benzin és Apának kannába kellett hoznia és ráadásul még a kerekünk is kidurrant

- Micsoda nap ez a mai! - jegyezte meg Apa, de aztán végre, valahára hazaérkeztünk.

Azonban otthon sem lett vége a balszerencse sorozatnak. a bőröndök zárja sorban kipattant és minden kipotyogott belőlük. Nem volt áram a lakásban és ezért jóformán semmi nem működött. A vízcsapot megnyitva csak szörcsögő hangokat hallottunk, de víz az nem jött ki belőle. Ennyi viszontagság után mindenki hamar mély álomba merült.

Reggel arra ébredtem, hogy az összes csemetém izgatottan kelteget.

- Figyelj, Mami! Mi már tudjuk, hogy tegnap miért nem sikerült semmi!

- Miért is? - kérdeztem félálomban.

- Azért, mert hazahoztunk egy manót is. Tinórunak hívják. Elaludt a csigaházban, amit találtunk Bükk apónál és Bodza azért ugatott annyira, mert érezte, hogy van ott valaki és mi véletlenül haza hoztuk és most haragos, mert nem akar itt lenni és vissza akar menni az erdőbe és, és, és - záporoztak rám a mondatok, melyektől pillanatok alatt felébredtem.

- Manó, csigaház, varázslat. Ugyan már! Álmodtátok az egészet! - válaszoltam igazi felnőtt módjára.

A válaszom hallatán teljesen elkedvetlenedtek. Próbálkoztak Apánál, de hiába. Próbálkoztak Nanánál, de hiába Senki, de senki nem hitte el a történetüket.

Teltek, múltak a napok és egyre több kisebb, nagyobb baleset történt. Hol kifutott a tej, hol csöpögött a vízcsap, pedig Apa naponta is javította, hol olyan keményre sült a sütemény, hogy a fogunk is majd beletört. (Sőt, még az én világhírű palacsintám is leragadt és cafatokra szakadt!)

Minden egyes ilyen és hasonló esemény után a gyerekek rázendítettek:

- Ez biztos, hogy Tinóru miatt van így, mert nem szeret itt élni. Azt mondja, hogy virágillatot szeretne a benzingőz helyett, mert ettől állandóan prüszkölnie kell. A csapvíztől fáj a hasa, a méhek dongását meg nem helyettesíti az autók állandó brummogása: A zajtól még a madarakat sem hallja és hiányoznak a barátai is.

Mi, felnőttek azonban csak legyintettünk az egészre. Aztán egyik este Apa így szólt:

- Mostanában annyi, de annyi minden történik ebben a lakásban. Valószínűleg kicsi már 5 ember számára. Mit szólnátok hozzá, ha keresnénk egy helyet, ahol építenénk egy házat, ahol mindenki elfér?

Amikor elhangzott ez a mondat tudjátok mit láttam, halottam? A gyerekeim egymásra nevettek és összesúgtak:

- Ez biztos, hogy a manóknak műve! - és már sorolták is a kéréseiket.

Peti szerint az új házat erdő közelébe kell építeni. Zizi egy hatalmas fához ragaszkodott, melynek ágai közé babakáza lehet építeni és elbír egy hintát is. A Luca ugyan még nem igazán tudott beszélni, de hozta a labdáját, ezért biztosra vettük, hogy nagy kertet szeretne, Én virágos és zöldszeges ágyásokat képzeltem maga elé. Apa meg egy hatalmas fészert sok-sok szerszámmal. Nana meg egy csobogó patakot a kert végébe.

Hetekig, hónapokig keresgeltük a helyet. Sok százat megnéztünk. (Peti természetesen a csigaházzal a zsebében és időnként félre vonult vele és bele, bele sutyorgott. Egy nap aztán megtaláltuk: Dió Liget.

Ez volt a neve. Pont egy tucat, 12 diófa állt a kertben. a kert egy erdei tisztás szélén állt és nem fogjátok elhinni, de egy patak fogta körül és csak egy kishídon keresztül lehetett eljutni a kapujához. Meseszép volt. Mindenkinek tetszett (persze Peti egy kis időre elvonult a csigaházával) és úgy döntöttünk, hogy ezen a helyen fogjuk felépíteni az új házunkat.

Haza érve Apa elővett egy kilométer hosszú papírt és elkezdte összeírni, hogy mire is van szükség egy házépítésnél: beton, téglák, cserép, ajtó, ablak.... és így tovább száz és ezer apróság. Aztán megkezdődött az építkezés. Jött a betonkeverős autó és elkészült az alap. Jöttek a kőművesek és felhúzták a falakat. Az ácsok és tetőfedők elkészítették a tetőt. Jött a víz, villany és fűtés szerelő és felsorolni is sok, hogy hányan még a barátok és ismerősök is és jött egy idős bácsi, akit a gyerekek leginkább figyeltek, mert ő volt az, aki kemencét tapasztott a konyhába. Szépen lassan elkészült a ház és mi beköltöztünk. Vagyis beköltöztünk volna, ha a patakon átívelő híd nem omlik össze a sok jövés menéstől, ezért Aztán Apának meg kellett javítania.

Segítenétek? Ha igen, akkor keressetek könyveket, képeket hidakról, tervezetek és készítesetek hidakat, patakon átívelő átjárókat bármiből. (pl: faágak, palackok, nád, papír, betonkocka, kő stb. és szeptember utolsó óvodai napjára hozzátok be a könyveket, képeket és az elkészült hidakat.

És, hogy sikerült-e megjavítani a hidat és berendezkedni Dióligetbe az októberi levelemből kiderül.

Zelk Zoltán: Versenyfutás

A csiga egyszer elhatározta, hogy meglátogatja rokonait. Nem tudom, hogy a nagynénjét, vagy az unokaöccsét akarta felkeresni, de hát ez mindegy. A baj az volt, hogy a csigarokonság nagyon messze lakott, kilenc réten és három erdőn keresztül vezetett hozzá az út. Ezt megjárni pedig egy csigaélet is kevés. Három nap és három éjjel törte a fejét a rokonszerető csiga, hogyan

mehetne el mégis? Végül is elindult, de még nem a rokonaihoz, hanem az erdő polgármesteréhez, a farkashoz.

Ez az út is félnapig tartott, pedig csak egy tisztást kellett megmásznia. Mikor odaért, nagy tisztelettel kidugta fejét a házából, és így szólt:

- Nagy az én kérésem, polgármester úr! Szeretnék elmenni a harmadik erdőben lakó rokonaimhoz, de hát hogy is indulhatnék én el olyan hosszú útra. Arra kérlek, add kölcsön a nyuszifogatot. Talán még meg is hálálhatom jószágodat.

- Ugyan már, mivel hálálhatnád meg? - nevetett a farkas. De mert tréfás kedvében volt, így folytatta:

- Nem bánom, kölcsönadom a nyuszifogatot, ha előbb versenyt futsz velem a tisztás végéig. Ha hamarabb érsz oda, mint én, akkor annyit kocsikázhatsz, ahányszor csak jólesik...

No hiszen, hogy ő versenyt fusson a farkassal... Nem is látja ő már soha rokonait! Nagybúsan útra kelt hát, estére haza is ért, és szomorúan mesélte a feleségének, hogy milyen csúfot tett vele a farkas.

- Nahát, ha csak ez a baj, akkor sose búsulj! - felelte a felesége. - Versenyt fogsz futni a farkassal, és le is győződ!

A csiga azt hitte, hogy megbolondult a felesége, de hamarosan kiderült, hogy épp ellenkezőleg, több esze van, mit valamennyi csigának, farkasnak együttvéve.

- Ide hallgass! Én már holnap hajnalban elindulok, elbújok a tisztás túlsó felén, s amikor a farkas odaért, elkiáltom magam: - Hopp, én már itt vagyok! - Úgysem tud megkülönböztetni minket, és azt fogja hinni, hogy te vagy az...

A csiga annyira megörült a ravasz tervnek, hogy egy szentjánosbogarat szalasztott rögtön a farkashoz, azzal üzenté, hogy reggel kiáll a versenyfutásra.

Így is történt. Reggel már ott állott a farkas és a csiga a tisztás elején.

- Egy, kettő, három, indulhatunk! - kiáltott a csiga, és úgy nekirugaszkodott, mintha meg sem akarna állni a világ végéig. A farkasnak se kellett több, nem nézett ő semerre, csak szedte a lábait és nekivágott a tisztásnak. De mielőtt a tisztás végére ért volna, már megszólalt a csiga felesége:

- Hopp, én már itt vagyok!

- Node ilyet - dörmögött a farkas -, hogy te előbb ideértél. Biztosan nagyon lassan szedtem a lábaimat. Szaladjunk most visszafelé, és ha megint te győzöl, akkor nemcsak a nyuszi fogatot, hanem a polgármesterséget is neked adom.

A csiga felesége persze nem kérette magát, ő is úgy tett, mint aki futni készül, aztán elbújt egy lapu alá. A farkas pedig futott lóhalálában, de hiába, mert a tisztás másik felén már ott kiáltozott a csiga:

- Hopp, én már itt vagyok!

Így lett a csiga az erdő polgármestere, és így lett az övé az erdő híres nyuszi fogata is. Meg is látogatta még aznap a rokonait, a feleségét is magával vitte, és az egész csigarokonság a rászédett farkason nevetett. De úgy nevettek, hogy majdnem kiestek a házukból...!

Zenehallgatás: <https://egyszervolt.hu/dal/csigabujocska.html>

Bizet: [Búgócsiga https://www.youtube.com/watch?v=VZRYoVRPpgg](https://www.youtube.com/watch?v=VZRYoVRPpgg)

Versek:

<p>Péter Erika: Zizegnek a lombok Zizegnek a lombok, száraz levél zörren, ökörnyál táncol hűvös őszi ködben. Botorkál egy csiga, nehéz neki csúszni, összegyűrt fűszálon csigaházat húzni. Bezárja a lakást, vackot ágyaz lassan, rejteke balzsamos, barna avar-paplan. - Csicsíja, csicsíja - dúdol szellő-dajka, hatvanhat kiscsigát altat csengő hangja.</p>	<p>Csigabiga palota Csigabiga Palota Se kéménye, se ablaka Magas torony rajta nincs Az ajtaján nincs kilincs Ki lakik a csigaházba Csigabiga Palotába Nem lakhat ott bárki Csak az öreg Csigabiga Bácsi Kopogj be a csigaházba Csigabiga Palotába Kikukucska! csiga szarva Édes álmát ki zavarja A Hajnal vagyok, mondjad Friss harmatot hoztam Fürödjünk meg mind a ketten nyomban</p>
--	---

♩ = 126

Csi-ga bi-ga gyë-rë ki, ég a há-zad i - de ki,
 Ha nëm gyüsz ki sós víz-bë már-ta-lak, ke-rék a - lá
 T. f.
 vág - lak.

Csi-ga - bi-ga, dugd ki szar-vad, Sós kút-ba vet-nek,
 Ni - hol jö-nek a ta - tá - rok,
 On-nét is el - vesz-nek, Ma-lom - kő - vel le - nyom-tat - nak,
 Hat ö - kör-rel fel - von - tat - nak.

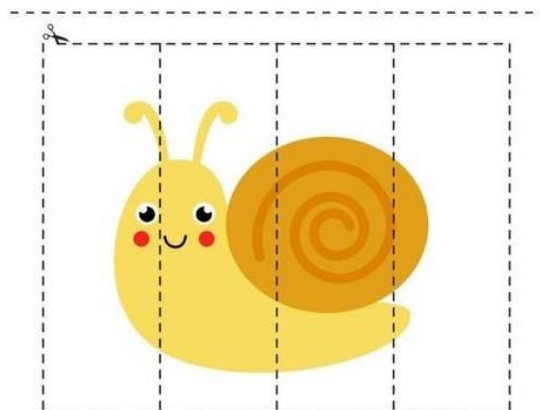
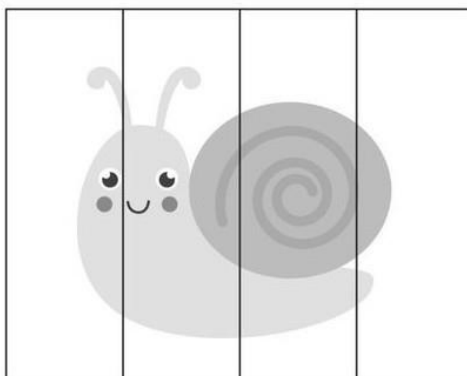
Kézműves:

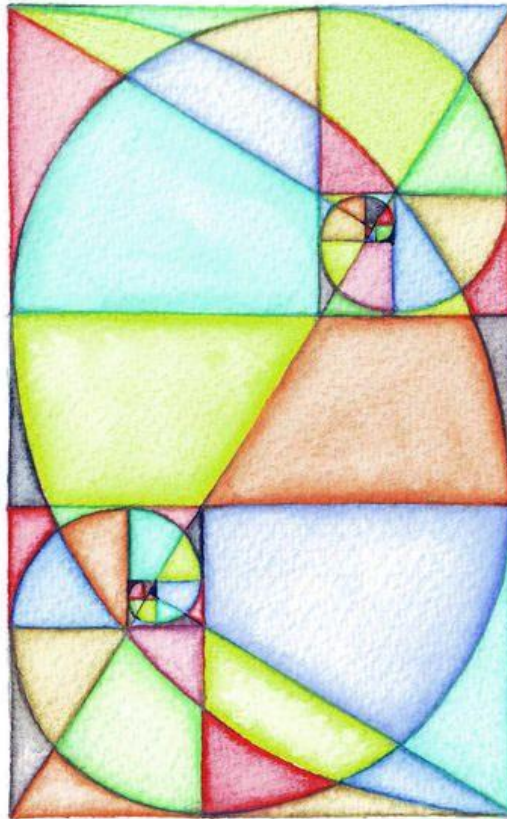

Nagyobbak „feladata”:

<p>Országhegyi Károly: Csupa csiga Csigaházban csigabiga. Csigá hátán csiga ház. Csupa csuda dús csalitban csiga lassan, csendben csúszik csiga meg a csigaház. Ha hallod a „cs” hangot tapsolj egyet! Mond gyorsuló/lassuló tempóban</p>	
--	---

Rajzolj valami hasonlót!

Beszélgetőkör: Van vagy nincs (Megfigyelőképesség fejlesztő játék) - Mi lehet a képen? Mit látnál, ha felérnél a tetejére?

III. Reflexiók

Képek, gyerekek által kezdeményezett tevékenységek és az óvodapedagógus által ezek alapján „inspirálódó” tevékenységek....